

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı: 1992/45

Karar Sayısı : 1992/51

Karar Günü : 3.12.1992

R.G. Tarih-Sayı :17.09.1995-22407

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Erzincan Asliye Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : 4.1.1961 günlü, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesinin birinci fıkrasına 3.12.1988 günlü, 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle eklenen kuralın Anayasa'nın 2., 7., 8. ve 38. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

Sanığın, iki ayrı yükümlüden aldığı sahte ve kapsam itibariyle yanıltıcı belgeleri vergi kaçırmak amacıyla kullanarak 213 sayılı Yasa'ya aykırı davranışta bulunmaktan eylemine uyan aynı Yasa'nın 344. maddenin ikinci fıkrası yoluyla 359. maddenin birinci ve üçüncü fıkrası uyarınca cezalandırılması için açılan kamu davasında bu maddenin birinci fıkrasına eklenen kuralın Mahkemece Anayasa'ya aykırı olduğu görüşü ve iptal istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmuştur.

III- YASA METİNLERİ

A. İptali İstenilen Yasa Kuralı

4.1.1961 günlü, 213 sayılı Vergi Usul Yasası'nın 359. maddesinin birinci fıkrasına, 3.12.1988 günlü, 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle eklenen kural şöyledir :

"Ancak hapis cezasının paraya çevrilmesine hükmolunması halinde, para cezası tutarının hesabında, hapis cezasının her bir günü için sanayi sektörü için belirlenen, yürürlükteki asgari ücretin bir aylık tutarının yarısı esas alınır."

B. Dayanılan Anayasa Kuralları

İptal gerekçesinde dayanılan Anayasa kuralları şunlardır :

1. "MADDE 2.- Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir."

2. "MADDE 7.- Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez."

3. "MADDE 8.- Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasa ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir."

4. "MADDE 38.- Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

Suç ve ceza zamanaşımı ile ceza mahkûmiyetinin sonuçları konusunda da yukarıdaki fıkra uygulanır.

Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur.

Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz.

Hiç kimse kendisini ve kanunda gösterilen yakınlarını suçlayan bir beyanda bulunmaya veya bu yolda delil göstermeye zorlanamaz.

Ceza sorumluluğu şahsidir.

Genel müsadere cezası verilemez.

İdare, kişi hürriyetinin kısıtlanması sonucunu doğuran bir müeyyide uygulayamaz. Silahlı Kuvvetlerin iç düzeni bakımından bu hükme kanunla istisnalar getirilebilir.

Vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye geri verilemez."

IV- İLK İNCELEME VE ESASIN İNCELENMESİ :

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, Servet TÜZÜN, Mustafa GÖNÜL, Mustafa ŞAHİN, İhsan PEKEL, Selçuk TÜZÜN, Ahmet N. SEZER, Haşım KILIÇ ve Yalçın ACARGÜN'ün katılmalarıyla 3.12.1992 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında; dosyada eksiklik bulunmadığından bu aşamada başka hususlar üzerinde durulmaksızın işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilip işin esasına ilişkin rapor, başvuru kararı ve ekleri, iptali istenilen yasa kuralı ile dayanan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. VERGİ SUÇ VE CEZALARI HAKKINDA GENEL AÇIKLAMA

Kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi vergi yükümlülüğünün zamanında ve eksiksiz ödenmesi ile gerçekleşir. Vergi yasaları gereklerinin zamanında ve kurallarına uygun yerine getirilmesi ve böylece yasaların etkinliğini sağlamak için de vergi suç ve cezalarına yer verilmiştir. Vergi suç ve cezalarına ilişkin kurallar esas olarak 213 sayılı Vergi Usul Yasası'nda düzenlenmiştir. Bu düzenlemede, vergi ödevinin gerekleri yanında ceza hukukunun ilkeleri de gözönünde bulundurulmuştur. Yasa'nın 344.-376. maddelerinde vergi suç ve cezalarına yer verilmiştir. Bu maddelerde öngörülen suç ve cezalarda yasallık ilkesi belirgin biçimde kendini gösterir.

Vergi Usul Yasası'nın 344. maddesinin 7.-9. bentlerinde sayılan kaçakçılık, ağır kusur, kusur ve usulsüzlük eylemleri ile bu eylemler için Yasa'nın 344., 345., 349., 351.-354. maddelerinde öngörülen yaptırımlar vergi dairesi tarafından saptanır ve uygulanır. Bu eylemlerin yaptırımı olan para ve işyeri kapatma cezaları vergi idaresi tarafından uygulanan idarî nitelikte cezalardır.

Vergi Usul Yasası'nın 358.-363. maddelerinde yer alan kaçakçılık, kaçakçılığa teşebbüs eylemleri ile bilgi vermekten çekinme, vergi gizliliğinin ihlali, yükümlünün özel işlerini görme eylemleri ise ceza hukuku anlamında suç oluşturlar. Bu eylemlerin saptanması ve Yasada öngörülen yaptırımların uygulanması ceza mahkemesinin görev alanına girer. Ceza yaptırımı öngörülen bu tür eylemler için ceza mahkemesinin görevli olması kişiler yönünden bir güvence oluşturur.

Nitekim, Vergi Usul Yasası bu eylemler ve bunlar için öngörülen yaptırımları "ceza mahkemelerince yargılanacak suçlar ve cezalar" başlığı altında düzenlemiştir.

B. İTİRAZ KONUSU KURALIN ANLAM VE KAPSAMI

647 sayılı "Cezaların İnfazı Hakkında Kanun"un değişik 4. maddesinde "Kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar, suçlunun kişiliğine sair hallerine ve suçun işlenmesindeki özelliklerine göre mahkemece;

1. Kabahatlerde beher gün karşılığı üçbin ila beşbin lira hafif, cürümlerde beşbin ila onbin lira hesabıyla ağır para cezasına

.....

.....

çevrilebilir."

denilmektedir.

Oysa, Vergi Usul Yasası'nın itiraz konusu 359. maddesinin birinci fıkrasında,344. maddenin 1.-6. bentlerinde yazılı eylemleri işleyenler hakkında aynı Yasa'nın 345. maddesinde yazılı vergi cezalarından ayrı olarak 3 aydan 3 yıla kadar hapis cezasıyla, bu sürede ticaret, sanat ve meslekten yasaklanma kararı verilmesi öngörülmüştür.

Bu fıkraya 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle, "Ancak, hapis cezasının paraya çevrilmesine hükmolunması halinde, para ceza sı tutarının hesabında, hapis cezasının her bir günü için sanayi sektörü için belirlenen, yürürlükteki asgari ücretin bir aylık tutarının yarısı esas alınır." kuralı eklenmiştir.

Fıkraya ilişkin gerekçede, getirilen düzenleme ile vergide verim, adalet, vergi güvenlik ve denetimine ilişkin kurum ve kurallarda göze çarpan eksiklikler giderilerek bunların sonucu olarak de vergi kayıp ve kaçığının önlenmesinde daha çok etkili olunması hedeflenmekte olduğundan, yükümlülerin vergi ile ilgili ödevlerinin zamanında eksiksiz olarak yerine getirilmesinin amaçlandığından söz edilmektedir.

Yasakoyucunun, vergi suçları nedeniyle hapis cezası ile cezalandırılan kişilerin bu cezalarının para cezasına çevrilmesi durumunda her bir gün hapis cezası karşılığı, sanayi sektörü için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık tutarının yarısını esas alması ile para değerindeki değişikliklerin ceza hukukumuzda yansıtılarak suç ve ceza arasında bulunması gereken duyarlı dengenin bozulmamasını öngördüğü kuşkusuzdur.

Özgürlüğü bağlayıcı cezadan çevrilen para cezasının ödenmemesi durumunda, bu para cezasının yeniden özgürlüğü bağlayıcı cezaya dönüştürülme biçimi, bu aşamada Mahkemece uygulanacak kural niteliğinde bulunmadığından itiraz kapsamında görülmeyerek ayrıca irdelenmemiştir.

C. İPTALİ İSTENEN YASA KURALININ ANAYASA'YA AYKIRILIĞI SORUNU

1. ANAYASA'NIN 2. MADDESİ YÖNÜNDEN İNCELEME

Anayasa Mahkemesi, Yasakoyucunun ceza saptamadaki takdir hakkı konusunda önceki kararlarında ceza verme hakkının esasını, adaletle sınırlandırılmış toplumsal yarar düşüncesinin gerçekleştirdiğini, bunun doğal sonucu olarak da, bir düzenlemeye giderken yasakoyucunun kamu yararını en az kişi yararı kadar düşünmek durumunda bulunduğunu, kamu yararının takdirinin ise Yasama Organının yetkisinde olduğunu, ne var ki bu organın, kamu yararı düşüncesiyle eylemlere dilediği gibi ceza saptayamayacağını, kişinin temel haklarının özüne dokunamayacağını, Yasakoyucunun ceza saptamadaki yetkisinin sınırını "hukuk devleti ilkesi"nin oluşturduğunu kesin ve açıklıkla belirlemiştir.

İtiraz konusu kural, Türk Ceza Yasası ile diğer yasalarda benzerleri görülen ve kısa süreli özgürlüğü bağlayıcı cezaların paraya çevrilmesinin genel kuralını koymuş bulunan 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesinden farklı düzenlemeler getirmiştir. Kural, enflasyon nedeniyle paranın değer yitirmesi ve bunun sonucunda para cezalarının etkinliğinin azalmaması ve kamu yararını gerçekleştirmek

amacıyla konulmuştur. Bu amaçla belli bir sonuca ulaşmak için, değişik ölçütlerin seçimi Yasakoyucunun takdir yetkisi içindedir. Böyle bir uygulamanın yerinde olup olmadığı tartışılabilirse de, yasama organının anayasal sınırlar içinde kalan bu olağan takdir yetkisinin hukuk devleti ilkesine ters düşen bir yanı bulunmamaktadır. Tersine görüş Anayasa Mahkemesi'nin Anayasa'ya uygunluk denetimi yerine, yerindelik denetimi yapmasına yol açar.

Anayasa'nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir hukuk devleti olduğu açıkça belirtilmiştir. Hukuk devleti olmak, yönetilenlere hukuk güvencesini sağlayan bir düzen kurmaktır. Böyle bir düzenin kurulması, yasama ve yargı yetkileriyle yürütme alanına giren tüm işlemlerin hukuk kuralları içinde kalması ile gerçekleşebilir.

Hukuk devletinin öğeleri arasında, yasaların kamu yararına dayanması ilkesi de vardır. Bu ilkenin anlamı kamu yararı düşüncesi olmaksızın, yalnızca özel çıkarlar için veya yalnızca belli kişiler yararına olarak herhangi bir yasa kuralının konulamayacağıdır.

Hukuk devletinin ana ilkelerinden birisi de eşitliktir. Sosyal hukuk devleti, güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği yani gerçek adaleti ve böylece toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü devlet demektir.

Hukuk devletinin amaç edindiği, kişiliğin korunması, toplumda sosyal güvenliğin sağlanması yolu ile gerçekleştirilebilir.

Sözü edilen "sosyal hukuk devleti", bireyin huzur ve refahını gerçekleştiren, güvence altına alan, adaletli bir hukuk düzeni oluşturup bunu sürdürmekle kendini yükümlü sayarak kişi ile toplum arasında denge kuran devlettir. Toplum yararı bir yana bırakılarak yalnız kişi

yararlarının esas alınması, Anayasa'nın amacına ve adaletli hukuk düzeni kavramına da ters düşer.

Suç ile ceza arasındaki oranın adalete uygun bulunup bulunmadığını, o suçun toplum hayatında yarattığı etkiye ve kamu vicdanında aldığı tepkiye göre takdir etme zorunluluğu vardır.

Bu oransallık bağının bulunması, hukuk devleti ilkesinin ve adalet anlayışının bir gereğidir.

Yasakoyucu, cezaların türünü seçerken ve sınırlarını belirlerken mutlak adalet ölçülerini izlemek zorundadır. Ceza kendiliğinden haklı olmalıdır.

Cezaların, suçların ağırlık derecelerine göre önleme ve iyileştirme amaçları da gözönünde tutularak adaletli bir ölçü içinde konulması, ceza hukukunun temel esaslarındandır.

Sosyal düzen ve toplum yararı amacı ile genel kurala ayırık kurallar konulması zorunluluğu ortaya çıkmış ve yasakoyucu yetkisini kullanmıştır.

2. ANAYASA'NIN 7. MADDESİ YÖNÜNDEN İNCELEME

Anayasa'nın 7. maddesindeki "Yasama Yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez." biçimindeki kural genel niteliktedir.

Anayasa'nın kimi maddelerinde belirlenen özel kurallar göz önünde tutularak yetki devri konusu değerlendirilmelidir. İtiraz konusu kuralın oluşmasında bu alana giren bir durum yoktur.

3. ANAYASA'NIN 8. MADDESİ YÖNÜNDEN İNCELEME

Olayla Anayasa'nın 8. maddesi arasında doğrudan veya dolaylı bir ilişki saptanmamıştır.

4. ANAYASA'NIN 38. MADDESİ YÖNÜNDEN İNCELEME

Cezaların yasal ve ceza sorumluluğunun kişisel olması kuralı Anayasa'nın 38. maddesinde yer almıştır.

Suç ve cezalara ilişkin bu ilkeler gerek toplum, gerek kişiler yönünden güvencedir.

Anayasa'nın başlıca birkaç ceza ilkesini belirtmekle yetinerek, bunların dışında kalan ceza konuları ve özellikle belli bir zamanda ne gibi eylemlerin suç sayılıp o suçlara ne miktar ve ne çeşit ceza verileceğini ve hangi ceza tedbirlerinin ve güvenlik tedbirlerinin ne yolda uygulanacağını saptama yetkisini bıraktığı yasakoyucu bu konuda başta Anayasa'nın buyurucu ve yasaklayıcı kuralları ile koyduğu güvenceler olmak üzere ceza hukukunun ilkeleri ve toplum yaşantısının zorunluluk ve yasalarının gerekleri ile bağlı kalarak takdirini kullanabilecektir.

İptali istenilen kuralın Anayasa'nın 38. maddesine aykırı bir yönü yoktur.

Açıklanan nedenlerle itirazın reddi gerekir.

Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER, Servet TÜZÜN, Yavuz NAZAROĞLU ve Yalçın ACARGÜN bu görüşe katılmamışlardır.

V- SONUÇ

A- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesine 3.12.1988 günlü, 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle eklenen fıkranın iptali istemini içeren başvuruya ilişkin itirazın esasının dosyada eksiklik bulunmadığından bu aşamada başka hususlar üzerinde durulmaksızın incelenmesine OYBİRLİĞİYLE,

B- Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesine 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle eklenen fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER,

Servet TÜZÜN ile Yalçın ACARGÜN'ün kaşıoqları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3.12.1992 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Güven DİNÇER	Yılmaz ALİEFENDİOĞLU
Üye	Üye	Üye
Servet TÜZÜN	Mustafa GÖNÜL	Mustafa ŞAHİN
Üye	Üye	Üye
İhsan PEKEL	Selçuk TÜZÜN	Ahmet N. SEZER
Üye	Üye	
Haşım KILIÇ	Yalçın ACARGÜN	

KARŞIOY GEREKÇESİ

Zamandan ve yerden yararlanmak amacıyla, Anayasa Mahkemesi'nin 6.6.1991 günlü, Esas 1990/35, Karar 1991/13 sayılı kararında kullandığım karşıoyumun gerekçesini, şimdiki 21.6.1991 günlü, Esas 1991/25, Karar 1991/18 sayılı karar için yinelediğimi belirtmekle yetiniyorum. 3.12.1992

KARŞIOY YAZISI

Hapis cezasının para cezasına çevrilmesinde, sanayi sektörü için belirlenen asgari ücretin bir aylık tutarının yarısının esas alınarak cezanın hareketli ve değişken bir hale getirilmesi Anayasa'nın cezaların kanuniliği ilkesini benimseyen 38. maddesinin üçüncü fıkrasına aykırıdır.

Suç ve cezaların kanuniliği konusundaki evrensel hukuk ilkesi, Anayasa'nın 38. maddesi üçüncü fıkrasında; "Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur." ifadesiyle Anayasa kuralı haline gelmiştir. Bu Anayasa kuralı Türk Ceza Kanunu'nun 1. maddesinde; "Kanunun sarıh olarak suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ile de kimse cezalandırılmaz.", 2. maddesinde; "İşlendiği zamanın kanununa göre çözüm veya kabahat sayılmayan fiil den dolayı kimseye ceza verilemez. İşlendikten sonra yapılan kanuna göre cürüm veya kabahat sayılmayan bir fiilden dolayı da kimse cezalandırılmaz. Eğer böyle bir ceza hüküm olunmuşsa icrası ve kanuni neticeleri kendiliğinden kalkar. Bir cürüm veya kabahatin işlendiği zamanın kanunu ile sonradan neşir olunan kanunun hükümleri birbirinden farklı ise failin lehinde olan kanun tatbik ve infaz olunur." ifadesiyle yasalaşmış ve altmış yılı aşan bir süre zarfında uygulanmış gelmiştir. Türk Ceza Kanunu'nun bu hükümleri adeta Anayasa'nın ilgili hükümleri ile bütünleşmiş ve bir anlamda onun yorumunu getirmiştir.

Anayasa'ya aykırılığı Erzincan Asliye Ceza Mahkemesi tarafından itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesi önüne getirilen Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesinin birinci fıkrasına 3505 sayılı Kanun'la eklenen kural, hürriyeti bağlayıcı cezanın paraya çevrilmesi halinde verilen para cezalarını her yıl sanayi sektörü için belirlenen asgari ücretin aylık tutarına göre hesaplanan bir sisteme bağlamıştır. Getirilen yeni düzenleme, uygulamada çeşitli teknik zorlukları beraberinde getireceği gibi Anayasa ile getirilen ve Ceza Kanunu ile yorumlanan cezaların kanuniliği ilkesine ters düşmektedir.

İtiraz konusu kuralın uygulanması sonucunda değişik yıllarda işlenen fiillere aynı gün aynı ceza hükmünün uygulanması sonucunda verilen hapis cezaları değişik şekilde para cezasına çevrilecektir.

Anayasamızın 38. maddesinin üçüncü fıkrası, ceza yerine geçen güvenlik tedbirlerini de ceza gibi mütalaa etmiş ve bunları da cezaların kanuniliği ilkesinden yararlandırmıştır. Öyleyse, yasa koyucu Ceza Kanunu'na ve cezaların infazı veya başka bir kanuna göre hapis cezasının para cezasına çevrilmesinde de Ceza Hukuku'nun Anayasal ilkelerine uymak zorundadır. Bu belirsizlik açık olarak Anayasa'nın 38. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesinin birinci fıkrasını 3505 sayılı Kanun'la eklenen dava konusu kural, infaz hukuku yönünden özel bir hüküm getirmektedir. Hapis cezalarının

para cezasına çevrilmesinde genel infaz sistemi dışında ayrı bir ölçü konulabilmesi için, ortada haklı ve açıklanabilir neden olmalıdır.

İdari vergi cezaları çoğu kez kasd unsuru aranmayan biçimsel ve kanuni ölçülere dayanan idarî yaptırımlardır. Temelde bu yaptırımlara dayanan ve ayrıca kendi özel unsurlarının eklenmesiyle oluşan vergi suç ve cezaları ise, ekonomik olaylara ve onların kendi özel oluşum ortamına tabidirler.

Olayımızda dava konusu edilen vergi cezalarının diğer ceza kurallarından farklarının olmamasına rağmen ekonomik ve biçimsel bazı kurallara uymama sonucunda ortaya çıkmaları nedeniyle diğer adı suçlara göre daha kolay bir biçimde paraya çevrilebilmelidirler. Dava konusu düzenleme ile tam tersine temel kural bir tarafa bırakılarak belirsiz bir sistem içinde temel kuralın üzerinde para cezası alınmaktadır.

Anayasa'nın 10. maddesindeki eşitlik ilkesi mutlak manada ele alınamaz. Ancak, aynı konularda yapılan değişik düzenlemenin nedenleri kolay, belirli ve haklı bir biçimde açıklanabilir olmalıdır.

Dava konusu farklı düzenlemenin açıklanabilir ve haklı bir yönü yoktur.

Yukarıda açıklanan nedenlerle suç ayırmaksızın bütün suçlulara uygulanan bir infaz kuralının biçimsel bir vergi suçu nedeniyle verilen cezalarda uygulanmaması Anayasa'nın 10. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırıdır.

Dava konusu kuralın iptali gerektiği kanısıyla karara karşıyız.

Başkanvekili
Güven DİNÇER

Üye
Servet TÜZÜN

KARŞIOY YAZISI

Anayasa'nın 38. maddesi ile suç ve cezaların yasallığı ilkesi öngörülmüştür. Bu ilke gereği olarak yasakoyucu yasama yetkisini kullanırken Anayasa'nın temel ilkelerine ve ceza hukukunun ana kurallarına bağlı kalmak koşuluyla, hangi eylemlerin suç sayılması, suç sayılan eylemlerin hangi tür ve ölçüde ceza yaptırımlarıyla cezalandırılmaları gerektiği, hangi durum ve davranışların ağırlaştırıcı veya hafifletici neden olarak kabul edilmesi gerektiğini yasayla belirlemek zorundadır.

İptali istenen 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesinin birinci fıkrasına 3.12.1988 gün ve 3505 sayılı Yasa'nın 8. maddesiyle eklenen kurala göre vergi kaçakçılığı nedeniyle hükmolunan hürriyeti bağlayıcı cezanın para cezasına çevrilmesi durumunda, para cezasının tutarının hesabında tayin edilen hapis cezasının beher günü için sanayi sektörü için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık tutarının yarısı esas alınacaktır. Bu şekildeki düzenleme ile yürütme tarafından belirlenen asgarî ücret ceza tayininde esas alınmaktadır. Oysaki suç ve cezaların yasama organınca ve yasayla belirlenmesi Anayasa'nın 38. maddesinin buyruğu olup bu şekildeki düzenleme ile ceza miktarını belirleme dolaylı yoldan yürütme organınca yapılmaktadır. Bu nedenle iptali istenen Yasa kuralı Anayasa'nın 38. maddesine aykırı olup iptali gerekir. Bu nedenle aksi yönde oluşan çoğunluk görüşüne karşıyım.

Üye

Yalçın ACARGÜN